

THƯ VIỆN, NƠI HỒN TÔI ĐẮM LẠI

Tôi yêu thư viện ngay từ cái nhìn đầu tiên khi ngỡ ngàng theo chân những bạn bè cùng lứa đến nghe các cô thủ thư hướng dẫn sinh viên khóa mới nhập trường. Lần đầu bước vào một thư viện đầy đủ những trang thiết bị của ĐHQGHN, tôi như chìm đắm vào từng dãy giá sách, ô máy tính. Đôi mắt tròn xoe của tôi cứ nhìn vào hàng chục dãy bàn với cơ man nào là những cuốn báo, tạp chí và sách tài liệu tham khảo các loại. Những tủ kính đầy sách nối hàng dài cùng những bàn học to đùng và nhiều kệ sách, tạp chí, báo được sắp xếp ngăn nắp, khoa học...

Tình yêu chớm nở từ nụ cười thân thương và triu mến của các cô thủ thư chào đón lứa sinh viên khóa mới và rồi tiếp đến là chúng tôi được thỏa mãn niềm khát khao đọc của mình với đủ loại sách: văn, sử, triết, ngôn ngữ... Nhớ ngày rời quê xuống nhập học, cha tôi dặn: "Ở nơi đô hội đó, con nhớ chọn bạn mà chơi" và tôi đã chọn được người bạn ấy, đó chính là thư viện. Tôi quan niệm rằng, với những thứ xô bồ của cuộc sống hiện đại không phải ai cũng chọn được cho mình lối sống tốt, nếu so với việc la cà chơi game ở quán net rồi vào những quán cafe không lành mạnh thì tôi nghĩ những giây phút trôi qua khi mình đọc sách trong thư viện không hề lãng phí. Được ngồi trong phòng máy lạnh, được đi vào "kho tàng nhân loại", lăm lăm lại nhìn thấy mưa rơi tí tách bên khung cửa sổ, lẽ ra mưa đối với sinh viên buồn

nhều hơn vui nhưng với tôi, được đắm chìm trong thời khắc ấy lại không gì có thể sánh bằng. Đôi khi nghe bạn bè bảo: "Chỉ biết ngồi đồng trong thư viện làm gì, đi chơi cho nó sành điệu", tôi chỉ cười trừ. Bởi vì tôi vẫn có cuộc sống của riêng mình, thi thoảng tôi vẫn cùng bạn bè đi vui chơi ăn uống; còn đọc sách thì tất nhiên không thể thiếu. Đọc sách mang lại cho tôi tri thức, đâu phải nhất thiết ngồi trong thư viện là những người ù lì không biết gì về cuộc sống... Vậy là tôi đã yêu thư viện thật rồi!

Tôi yêu thư viện vì chỉ có nơi đây, những sinh viên như tôi mới được phép thực hành sử dụng các thao tác trên máy vi tính mà không phải trả phí. Đối với sinh viên tỉnh lẻ thì tiết kiệm được vài nghìn đồng trả tiền thuê máy cho quán internet để thêm vào khoản chi tiêu cho những việc phò tô giáo trình, tài liệu hoặc đóng quỹ lớp... cũng là rất ý nghĩa. Phòng máy của thư viện luôn mở rộng cửa chào đón sinh viên. Ngồi học ở đây tốt gấp nhiều lần so với ngoài quán (vì ở đây không gian vừa thoáng mát vừa yên tĩnh), ở đó tôi không chỉ làm bài tập, tra cứu tài liệu mà còn có khoảng riêng để sáng tác những tác phẩm văn học, tạp bút gửi cộng tác với Bản tin ĐHQGHN...

Tôi yêu thư viện từ cách sắp xếp sách đến cách trang trí những vật dụng dù là đơn giản nhất. Sách của thư viện được bố trí tại hai kho: kho mượn đọc và kho học kì. Trong mỗi kho, sách được phân loại

rõ ràng, trật tự và khoa học theo từng lĩnh vực, chuyên ngành. Góc học tập dành cho sinh viên cũng được trang trí rất thẩm mỹ. Thiết nghĩ, việc học cũng được quyết định bởi tâm lí. Có tinh thần thì học nhanh hiểu bài hơn. Phải chăng vì hiểu tâm lí sinh viên mà các cô thủ thư đã đặt những chậu cây xanh ở nơi trung tâm và những chậu hoa voan, hoa hồng rất đẹp hoặc những dây trầu lá xanh xanh lên dãy bàn học để tạo không gian học tập tuyệt vời.

Tôi yêu thư viện vì ngoài lớp học ra thì không nơi đâu mà kết quả của việc làm bài tập nhóm lại đạt hiệu quả cao như thế. Những bài tập nhóm luôn có yêu cầu rất cao. Học nhóm ở thư viện vừa nghiên cứu tài liệu vừa thảo luận rất thuận lợi. Tôi yêu thư viện vì tôi nghiệm ra rằng mình phải "theo sát thầy cô, đóng đô thư viện", chỉ có như thế kết quả học tập ngày một tiến bộ. Nhưng quan trọng nhất là vì tôi học được từ thư viện triết lí: "Học để biết/ Học để làm/ Học để chung sống và Học để thành người".

Và tôi yêu thư viện vì những tháng hè thư viện vẫn luôn chào đón bạn đọc. Hè đến, sinh viên có bạn về quê phụ giúp gia đình, có bạn chạy sốt sắng cho những ngày làm thêm... Ít ai đến thăm thư viện nhưng các cô vẫn trực thư viện như mùa tựu trường và luôn mỉm cười chào đón những độc giả nhiệt tình. Thư viện ĐHQGHN đã tạo những điều kiện học tập tốt nhất cho sinh viên chúng tôi. Và mai này khi ra trường tôi vẫn mong có thể được lui tới thư viện như bây giờ dù khi ấy có thể cuộc sống sẽ bận rộn hơn rất nhiều. Cụm từ "thư viện trường" đã ăn sâu vào tâm trí của tôi và dù muốn dù không thì mỗi ngày nó đều len lỏi vào một vị trí trong tim này dù là một góc nhỏ nhắn. Nói một cách hơi "hoa mỹ" là "tôi vẫn sẽ luôn nhớ đến bạn cho đến khi trái tim tôi vẫn còn đập". Chắc hẳn thư viện luôn là người bạn tốt của tôi và bạn đấy!

KIM XUYẾN